

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(25) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਸਿੰਕਲੇਅਰ ਮਰੇ ਦੇ ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।

(26) ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਉਸਦੀ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ (ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ 4,155 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ।—ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1961 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1159

2 ਅਗਸਤ 1972

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨੈਂਸੀਜ਼ ਐਕਟ (IV of 1953)- ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (1953)— ਨਿਯਮ 11— ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 50— ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਯਮ (1909)— ਨਿਯਮ 10—ਐਕਸ-ਪਾਰਫੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ - ਏਪੀਪੀਲ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇਕ-

ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ - ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ-ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ - ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ

ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਐਕਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ — ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ—ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ—ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਪਾਅ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 5, 6 ਅਤੇ 7)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1909

ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਰੂਲਜ਼, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰੋਟੀਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੮)।

ਬਤੌਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961, ਸ੍ਰੀ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੀ.ਸੀ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਕੇ.

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਸਵੈਮ ਲਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਡਿਸਪੁਟ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ; ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ, 1953 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਇਕ -ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ। ਏਪੀਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਮ ਲਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹ

ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੰਗੋ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

(1) ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ?

(2) ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ?

(4) ਰਾਹਤ.

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਤੇਜੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਹੋਣ! ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਮੰਗਾਈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਇੱਕ - ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ - 6 ਨਵੰਬਰ, 1957 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 12) ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਮ ਲਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ! ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ.. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ, ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੈ ਬਰਹਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਮਾਰਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :-

ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 'ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ, ਪਰ ਦਾ ਐਕਟ

(1) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 269.

ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(7) ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀ.ਜੀ. ਪੀਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਫੋਰਬਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ਰ ਬਨਾਮ ਕੰਪਟੋਇਰ ਡੀ'ਈ ਸਕੈਪਟੇ ਡੀ ਪੈਰਿਸ (3) ਵਿੱਚ ਕੇਅਰਨਜ਼, ਐਲਸੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ "

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ 1 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ- ਪਾਰਟ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਲੱਭਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਇਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਸਾਬਕਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 692,

(3) (1871) 3 PC 465=40 LJPC 1.

ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨਿਯਮ, 1953 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਨੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਸੀ ਰੂਲਜ਼, 1909 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 10 ਇਜੈਕਟ - ਮੈਂਟ ਆਓ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

" ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ im ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1909 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਟੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਲਏ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਿਨਾਨੋਅਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਸਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਸਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਵੀਊ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਜੇ. ਜੇ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

M/S ਹਿਮਪ੍ਰਸਥਾ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ-, ਸਿਮਲਾ ਆਦਿ,-
ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1970 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 142-ਆਰ

16 ਅਗਸਤ 1972

1958 ਦਾ XX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 11(2)— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 439 —ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ — ਸੈਕਸ਼ਨ 11(ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ 2) ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ: (i) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ i (ii) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।